

Publicerad 2010-12-17 09:45 av kiefernzapfens

kärleken

Liggandes i fosterställning, skrikandes i panik. Klöser upp de läkta sårn och vrider sig i panik. Tårarna tränger fram smiter i mellan de hårt sammanpressade ögonlocken låter tårarna klibba i ögonfransarna. Den lilla beniga kroppen slår vilt om kring sig med armar och ben sparkar häftigt mot det som ingen annan ser. Paniken i bröstet tynger henne hårt att inte kunna vakna från detta djupa sår. Inte märka mannen som ligger hyschande bredvid och smeker henne över håret och håller henne hårt intill sig. Att inte förstå att det just bara var en dröm. När hon äntligen vaknar brister hon ut i gråt borrar in näsan i hans halsgrop och snörvlar sig åter till söms. Denna gång sover hon lugnt insjunken i en mjukfamn och av den varma doften av kärlek att aldrig somna ensam.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kiefernzapfens med Poeter.se id #34817 innehar upphovsrätten